

Ädellövnaturskog

Definition.

Ett bestånd med naturskogskaraktär med ädellövskog enligt 23 § SVL dock med arealgränsen undantagen. Skogstillståndet tyder på lång trädkontinuitet och biotopen befinner sig i ett långt framskridet successionsstadium. I bestånden har ingen eller endast obetydlig avverkning skett under senare decennier.

Kännetecken.

Nyckelbiotopen karakteriseras ofta av bredkroniga ädellövträd av en eller flera arter, utvecklat buskskikt, flera trädgenerationer och flerskiktad beståndsstruktur. Ibland är dessa bestånd sedan lång tid igenvuxna lövängs- och betesmarker. Det är vanligt med hassel som dominant i buskskiktet. Undantaget är bokskogen som är ensartad i trädskiktet och oftast saknar buskskikt. Bestånden upplevs som heterogena – ojämna och luckiga. Förekomsten av död ved, stående och liggande, är stor. Det är inte ovanligt med enstaka "jätteträd" eller "gammelträd" som har en mycket hög ålder och som kan fungera som bärare av en annan typ av kontinuitet, urskogskontinuitet.

Signalarter.

Gulsippa, vårärt, underviol, myskmadra, lundstjärnblomma, buskstjärnblomma, fjädermossor, trädporrella, guldlockmossa, västlig husmossa, blek stjärnmossa, krusig ulota, baronmossor, blekspikar, lunglav, jättelav, örtlav, rostfläck, rosa lundlav, blylav, almlav, ädellav, liten ädellav, stiftklotterlav, korallblylav, grymig filtlav, rikfruktig blemlav, bokvårtlav, rosa skärelav, havstulpanlav, jordstjärnor, ädelsoppar, lökspindelskivlingar, små fingersvampar. Se också boken Signalarter, sid. 34–37 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Ädellövrskog, urskogsartad bokskog, ekskog, lund